Pavel Babacek Neni co wyplasiti (rybikniha) veškerá podobnost skutečnosti je náhodná

Kapitola 1

Byla sobota, sedm ráno a provoz byl řídkej, jak poslední výron.

Jasně... chtěl jsem si domů vzít tágo, ale řekli mi, že budu až hodinu čekat.

Čekat...?

Já vlastně chvátám, že jo?

Tak jakýpak čekání...

Na zastávku MHD jsem došel za osm minut. Jízdní neřád mi sdělil, že si můžu v klidu zakouřit (byť se to dle zákona nesmí) a klíďo si ještě dojít na malou.

Na velkou bych to... (v tomhle světle!?!) ...bych stejně neměl odvahu.

Nuž, zapálil jsem si.

Cíčkem jsem obtěžoval maximálně okolo projíždějící auta (byť z těch šlo kouře rozhodně víc, než jsem produkoval já) a možná dva vrabčáky na střeše zastávky. Hm...

Usuzuju, že těm to bylo docela šumák. Ani silnice, ba ani dopravní značky nijak hlasitě neprotestovaly, tak co? Hmmm? První čvaňho je obřad. Esoterickej požitek. Jistěže kouření škodí zdraví. Já se nehádám.

Je to jedna z mála mých neřestí. No, mála... Je to jedna z mých neřestí.

Nač to rozpatlávat...

Městská Hromadná.

Nepoužil jsem ji (určo) během posledních let. To vim...

Všude buď autem, bo po svejch – takovej já... Busy vídám, to je jasný.

Pro mě jsou to jen velký bedny na silnici, který dost často překážej. A taky nasíraj.

Hlavně tím svým vyjížděním od zastávek.

Samo, že busáci maj těžkej život.

Mají ale i zlozvyk vystřelit od zastávky bez blinkru... čili bez varování.

Na vlastní voči jsem viděl, jak tohle přesně udělal autobusák nějakýmu týpkovi v centru, ve tři odpo.

Ten udělal myšku a autobus plnej lidí bloknul. Začali si nadávat.

Blokař na ulici a busák uvnitř.

Okno u řidiče MHD stažený, neb bylo vedro.

Najednou se typ chytil za rám okna-neokna a vypálil autobusákovi dělo.

Pak sedl do svýho VW a pokojně odfrčel v řiť. Já autobus objel a při objíždění okoukl řidiče. Ten se držel za oko.

Říká se oko za oko.

Tady ale spíš šlo o... oko za blinkr.

Holt, předpisy jsou předpisy.

Platěj pro všechny.

Dodržuj je a móňo nebude...

Kapitola 2

Přijel tykadlák, tedy trolejbus.
Je asi dobře, že se před ix lety město rozhodlo zavést trolejovou dopravu.
Rozhodně míň smrdí.
Pravdou ale je, že když trolejbusu upadne tykadlo (a to není vzácnost), kolona za ním vytvořená zamoří postiženou ulici řácky.
Nedaleko od města je obrovská elektrárna.
Třeba radní udělali holport a Elektrárna dala elektřinu pro MHD do akce. Víte jak to je.
Sleva je sleva...

Nu... tak jsem do tý přerostlý elektrický krávy vlezl. Bylo nacvakáno na sobotu ráno. Vlastně...

Což já můžu vědět, když takhle brzo vstávám vzácně a v MHD sedím poprvý po... po...
Ty vole, vážně nevim po kolika letech...!?!
Na zastávce zakoupenej lístek jsem strčil do strojku. Udělalo to crrchrrrr... a bylo.
Kdyby všechno na světě bylo takhle crrchrrrr, bylo by nebylo problémů.
Ale byla by nebyla ani žádná prča...
Označenej lístek jsem zastrčil do kapsy a lehce přitom ohrozil nějakou paní

s mikrofoním účesem. Jak jsem se jí omlouval, ještě jsem jí u toho šlápl na berli. Radši jsem se spěšně přesunul do zadní části trolejbusu, páč paní koukala... že mi tou pošlapanou berlí nandá.

Půlka cestujících jela zjevně ze zelnýho trhu. Uvnitř to vonělo skoro jako v kuchvni.

Zelnej trh se páchá pouze ve čtvrtek a právě v sobotu.

Snažil jsem se rozpomenout, jak voněla dneska v noci Klaudie, ale celer s petrželí mi vzpomínku docela drze přerazily.

Na další zastávce přistoupili dva revizoři a začali kontrolovat vstupný.

Šáhl jsem do kapsy a nenahmatal nic.

Trošku jsem znejistěl a začal se prohmatávat intenzivně.

Když se sousedstvo začalo odtahovat od mojí osoby došlo mi, že musím vypadat jako totální úchyl.

Lístek jsem našel (toť se rozumí) v tý původně prohmataný kapse.

Odlehlo mi.

Teď mi už kontrolní chrobáci můžou tak max volíznout voháňku.

Jak jsem stál, opřel jsem se oběma rukama o tyč, jež vedla pod stropem trolejbusu a nasadil masku bohorovnýho kliďase.

A to se nevyplácí, že jo...